

We Lwowie, dnia 31. maja 1902.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z przedłożeniem projektu ustawy, zmieniającej przepis §. 69 kraj. ust. wod., w brzmieniu określonym ustawą z 10. czerwca 1892 Nr. 43 Dz. u. kr., oraz §. 71. kraj. ust. wodnej z 14. marca 1875 Nr. 38 Dz. u. kr.

Wysoki Sejmie!

Uchwalony przez Wysoki Sejm na posiedzeniu z 4. maja 1900 l. 3939 z inicjatywy poselskiej projekt ustawy mający na celu złagodzenie kar za przekroczenie wodne, ustanowionych w przepisach kraj. ustawy wodnej, nie uzyskał Najwyższej sankcji.

Powód odmowy według reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z 5. grudnia 1901 l. 20.258/4.613 zakomunikowanego Wydziałowi krajowemu odezwą c. k. Prezydium Namiestnictwa z 17. grudnia 1901 l. 15.049 stanowi okoliczność, iż oznaczone w §. 71. projektu noweli minimum kary aresztu na 24 godzin, nie odpowiada minimum kary pieniężnej na 1 kor. ustanowionej.

Postanowienie takie byłoby bowiem sprzecznym z dotychczasową zasadą, według której kary pieniężne poniżej 5 zł. zamieniany być powinny na areszt poniżej 24 godzin, przyczem jednak najniższy wymiar kary ograniczony być może do pewnej oznaczonej liczby godzin (sześciu lub więcej godzin).

Zresztą nie podniosło c. k. Ministerstwo rolnictwa przeciwko zamierzonemu złagodzeniu kary żadnych zarzutów.

Wydział krajowy wychodząc z jednej strony ze stanowiska, iż Wys. Sejm uchwalając zmianę przepisów kraj. ustawy wodnej, w nagłówniku niniejszego sprawozdania powołanych, uznał w ogólności potrzebę złagodzenia kar za przekroczenia wodne; z drugiej zaś strony mając na względzie, iż według nabytego doświadczenia oznaczone w ustawie minimum kary, zwłaszcza pieniężnej, jest w przeważającej liczbie przekroczeń istotnie za wysokie, postanowił przedłożyć Wys. Sejmowi projekt zmiany tych przepisów, zredagowany wadług uwag w reskrypcie ministeryalnym przytoczonych.

Chociaż bowiem nie w zupełności można się zgodzić z zapatrywaniem c. k. Ministerstwa rolnictwa, jakoby kara aresztu jednego dnia nie odpowiadała wartości minimalnej kary pieniężnej w kwocie jednej korony i chociaż zdarzać się mogą wypadki, że ów najniższy wymiar kary aresztu n. p. sześciogodzinny nie będzie uważanym za dotkliwy i tem samem nie oddziała dodatnio na wzbudzenie poszanowania dla przepisów prawa

w sprawach wodnych, to jednak z uwagi na dotychczasową zasadę, na którą się c. k. Ministerstwo powołuje, a od której odstąpić nie zamierza, tudzież w przeświadczeniu, że przy zastosowaniu wymiaru kary władze wykonawcze baczyc będą nie tylko na skutki danego przekroczenia, ale i na skutki kary, Wydział krajowy sądzi, iż należy przyjąć w ustawie zamiarę kary pieniężnej na karę aresztu w sposób przez c. k. Ministerstwo rolnictwa proponowany.

Przekładając niniejsze sprawozdanie, Wydział krajowy uprasza tedy:

·/. Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony ·/. projekt ustawy.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Marszałek krajowy:

A. Potocki w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Tadeusz Pilał w. r.

Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim, zmieniająca postanowienie §. 69. kraj. ustawy wodnej w brzmieniu określonym ustawą z 10. czerwca 1892 Nr. 43. Dz. u. kraj. oraz §. 71. kraj. ustawy wodnej z 14. marca 1875 Nr. 38. Dz. u. kraj.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam, co następuje:

Art. I.

§. 69. kraj. ust. wod. z 14. marca 1875 Nr. 38. w brzmieniu ustawy z 10. czerwca 1892 Nr. 43. określonym oraz §. 71. kraj. ust. wod., zostają uchylone i mają opiewać, jak następuje:

§. 69. Wszelkie uszkodzenia i nadwężenia urządzeń wodnych, przekroczenia ustaw, regulujących prawo wodne, jakoteż rozporządzeń i zarządzeń wydanych w celu przeprowadzenia tychże, w szczególności zakładanie budowli wodnych dla ochrony lub pożytku, użycie wód bez pozwolenia władzy, o ile to pozwolenie jest potrzebnem, przedstawienie albo samowolna zmiana znaków do oznaczenia wysokości wody, wreszcie szkodliwe zdrowiu zanieczyszczanie wody, o ile te czyny nie podpadają pod powszechne prawo karne, uznane zostają za przekroczenie wodne i mają być karane przez władzę polityczną grzywną od 1 korony do 300 koron, lub aresztem do jednego miesiąca.

§. 71. W razie niemożności uiszczenia zamienioną będzie kara pieniężna na karę aresztu od 24 godzin do jednego miesiąca.

Zamiast kary pieniężnej do 10 koron może być orzeczoną kara aresztu do 24 godzin, nigdy jednak poniżej 6 godzin.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, sprawiedliwości, handlu i spraw wewnętrznych.
